

Че десница-та ти може да тя спасе.
 15 Ето сега Веемоєт, когото съмъ направилъ съ тебе,
 Яде трѣвж както волъ.
 16 Ето сега, сила-та му е въ чрѣсла-та му,
 И якостъ-та му въ *рыбици-тѣ на коремъ-тъ му.
 17 Клати опашкж-тѣ си като кедръ:
 Жили-тѣ на бедра-та му сѫ сплетени,
 18 Кости-тѣ му сѫ мѣдни цѣви:
 Кости-тѣ като желѣзни вереи.
 19 То е изящно-то дѣло Божие:
 Който го е направилъ, той може да приближи до него мечъ-тъ си.
 20 Наистинѣ горы-тѣ промышляватъ за него храни,
 Дѣто играѣтъ вси-тѣ полски звѣрове.
 21 Лѣга подъ сѣничесты-тѣ дървія,
 Подъ покривъ-тѣ на трѣсть-тѣ, и въ блата-та.
 22 Сѣничесты-тѣ дървія го покрываютъ съсъ сѣнкж-тѣ си:
 Върбъ-тѣ на оттоки-тѣ го окружаватъ.
 23 Ето, ако ся наводни рѣка не бѣрза да бѣга:
 Не мари ако бы ся и Йорданъ устремилъ въ уста-та му.
 24 Може ли иѣкой да го хване явно?
 Или въ сѣти да продуши носъ-тѣ му.

ГЛАВА 41.

1 Можешъ ли да извлѣчешъ вънъ "Левиа-
 еана съ вѣдицѣ?"
 Или да снемешъ языкъ-тѣ му съ вѣже?
 2 Можешъ ли "тури оглавникъ на носъ-тѣ
 му?"
 Или да пробиешъ челюсть-тѣ му съ кукжъ?
 3 Ще умножи ли той къмъ тебе моленія?
 Ще ти говори ли съсъ сладость?
 4 Ще ли направи уговоръ съ тебе?
 Ще го земешъ ли за вѣченъ слугъ?
 5 Можешъ ли игра съ него като съ птицѣ?
 Или можешъ ли го вѣрза заради слугы-
 ни-тѣ си?
 6 Можжтъ ли дружина да направятъ уго-
 щеніе отъ него?
 Можжтъ ли го раздѣли между тѣгов-
 цы-тѣ?
 7 Можешъ ли напѣлни кожж-тѣ му съсъ
 сулици?
 Или главж-тѣ му съ рибареки копия?
 8 Турй ржкж-тѣ си на него:
 Помени бой-тѣ и не направай вече това.
 9 Ето, надежда-та да го хване иѣкой е сущна:
 Даже отъ вижданіе-то му не пада ли долу?
 10 Нѣма смѣлъ който да го раздразни:
 И кой може да застане прѣдъ мене?
 11 "Кой ми е далъ по напрѣдъ, та да му
 вѣздамъ?"
 Това което е подъ всичко-то небе мое е.

* Или пашъ-тѣ.
 къ Исал. 104; 14.

а Исал. 104; 26. Иса. 27; 1.
 б Иса. 37; 29.
 в Рим. 11; 35.

12 Нѣма да мълкиж за удове-тѣ му, нито
 за силж-тѣ му,
 Нито за хубаво-то му устройство.
 13 Кой може да открие лице - то на дрежж-
 тѣ му?
 Кой може да влѣзе въхтрѣ въ двойни-тѣ
 му члености?
 14 Кой може да отвори врата - та на лице-
 то му?
 Зжби-тѣ му изоколо сѫ ужасни.
 15 Крѣпкы-тѣ му щитчета сѫ похвала-та му
 Съединени наедно и цвѣрсто запечатаны:
 16 Едно-то дошира до друго-то,
 Щото ни въздухъ не може да влѣзе ме-
 жду тѣхъ:
 17 Прилѣпени сѫ едно съ друго:
 Държатъ ся помежду си толко, щото не
 могжтъ да ся отдѣлятъ.
 18 Въ кыханіе-то му блещи свѣтъ,
 И очи-тѣ му сѫ като клепачи - тѣ на зо-
 рж-тѣ.
 19 Изъ уста-та му излазять свѣщи запалены,
 И прѣскатъ искри огненны.
 20 Изъ ноздри-тѣ му излази дымъ,
 Както изъ гърне възврѣло или котелъ.
 21 Дыханіе-то му запали вѣглица,
 И пламъкъ излази изъ уста-та му.
 22 На вратъ-тѣ му сила обитава,
 И страхъ скоча прѣдъ него.
 23 Слойове-тѣ на снагж-тѣ му сѫ слѣпени:
 Твърди сѫ на него; не могжтъ да ся по-
 клатятъ.
 24 Сърдце-то му е твърдо като камъкъ:
 Даже твърдо като долный-тѣ водениченъ
 камъкъ.
 25 Когато става, силни-тѣ ся ужасаватъ,
 И отъ страхъ ся смаюватъ.
 26 Мечъ-тѣ на тогозъ който излази на срещж
 му не може да удържи:
 Копие, сулица, ни броня.
 27 Вмѣнива желѣзо-то като плѣвж,
 Мѣдь-тѣ като гнило дѣрво.
 28 Стрѣлы-тѣ не могжтъ да го направятъ
 да бѣга:
 Каменіе-тѣ на пращж-тѣ сѫ за него като
 слама.
 29 Сулици-тѣ ся вмѣняватъ вмѣсто сламѣ:
 Присмива ся на маханіе-то на копе-то.
 30 Остри чрѣпіе има подъ него:
 Постила остри иѣща вѣрзъ тынѣх-тѣ.
 31 Прави бездих-тѣ да ври като конобъ:
 Прави море-то като съсѣдъ на миро-
 варецъ.
 32 Оставя слѣдъ себе си свѣтлж диріж:
 Така що вмѣнилъ бы иѣкой бездих-тѣ
 сѣдинавж.
 33 На земѣх-тѣ нѣма подобенъ нему,
 Създаденъ да нѣма страхъ.
 34 Изглежда всяко высоко иѣщо:
 Царь е надъ всички-тѣ синове на гор-
 достъ-тѣ.

а Иех. 19; 5. Втор. 10; 14. 10; 26, 28.
 б Исал. 24; 1. 50; 12. 1 Кор.